

Tots els mapes de la crisi

La guerra possible

El 15 de gener, si abans no s'arriba a una solució negociada, les forces multinacionals desplegades al golf Pèrsic tindran el permís per atacar l'Iraq i intentar recuperar Kuwait per la força. No és encara segura la guerra. Però ja n'hi ha una guerra possible.

Duel al sol: Saddam Hussein i George Bush.

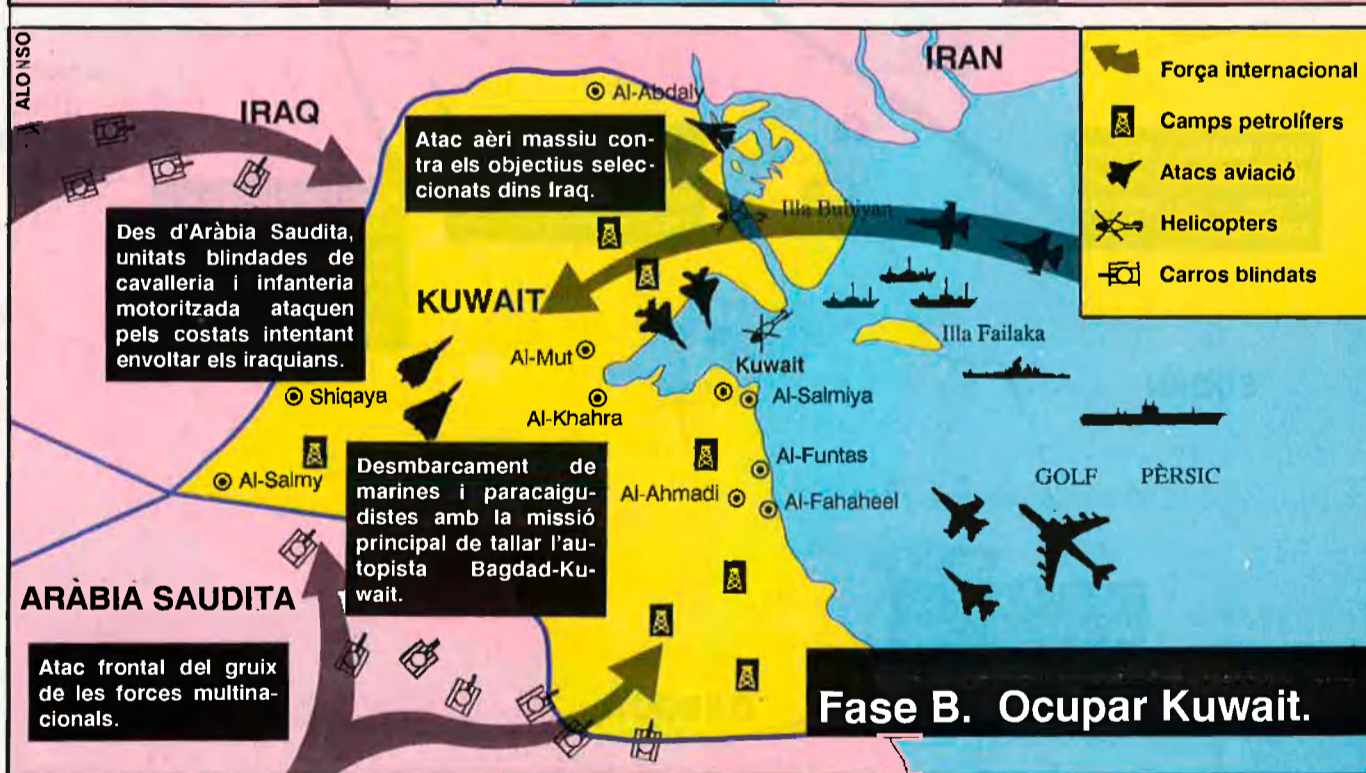
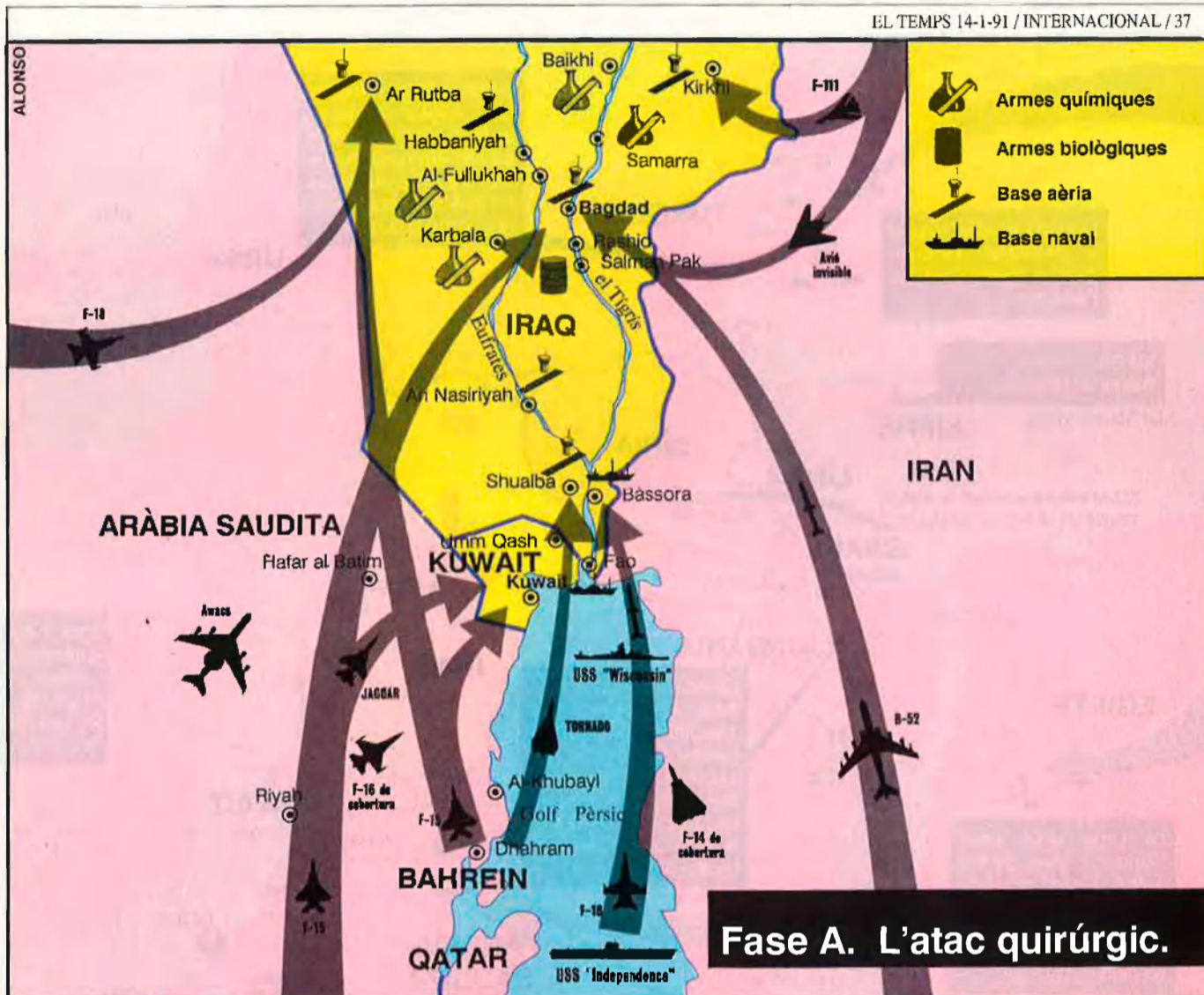
ARXIU

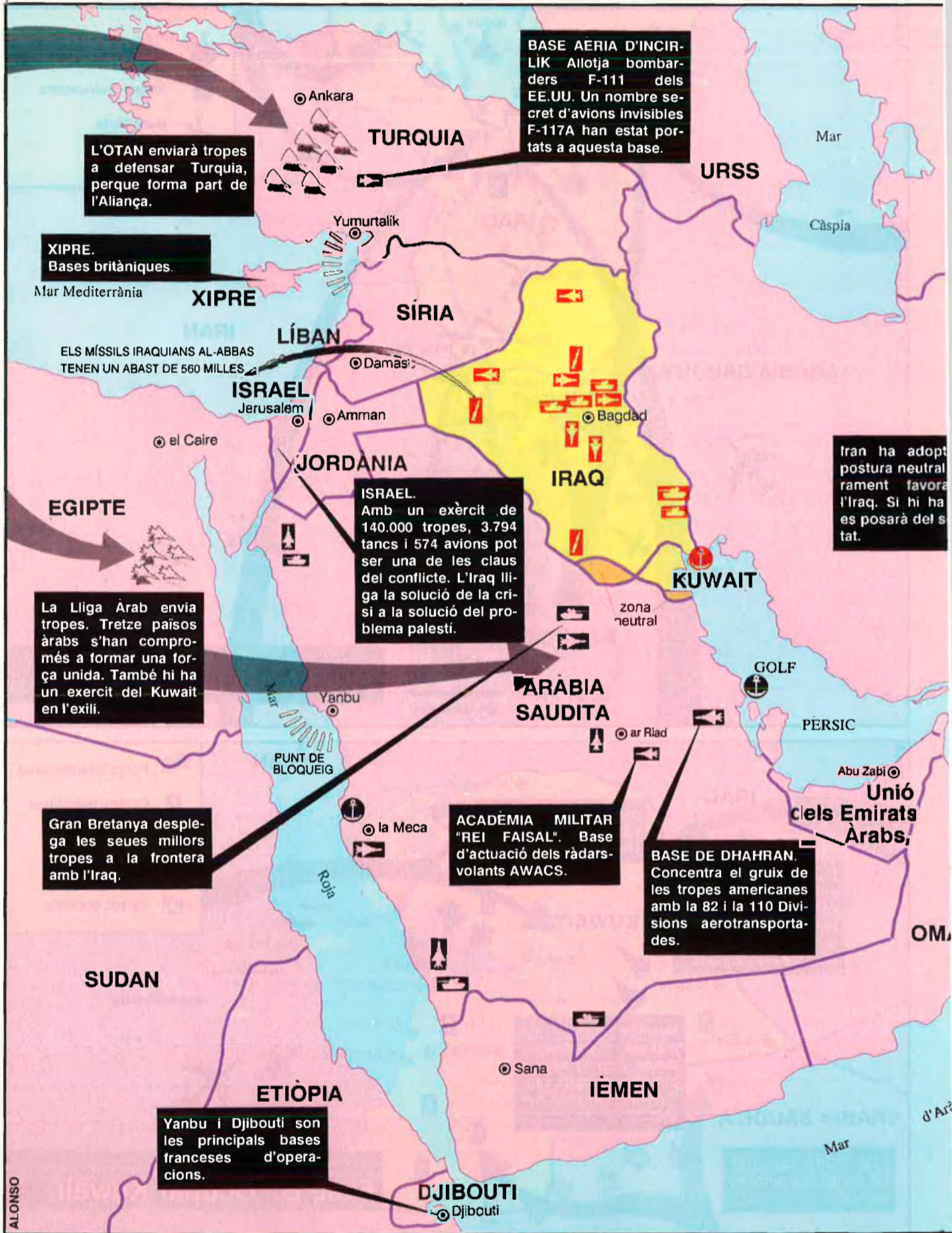
Aquest dossier especial d'EL TEMPS sobre la possible guerra al golf Pèrsic intenta presentar les que possiblement seran les claus del conflicte. Hi ha el desplegament de les tropes, les operacions militars que semblen més factibles abans de

l'inici de les hostilitats, l'armament clau que usaran els diversos exèrcits i una cronologia del desenvolupament de la crisi, des de la invasió del 2 de gener fins ara. També diverses personalitats contesten la pregunta sobre si hi haurà o no hi haurà guerra.

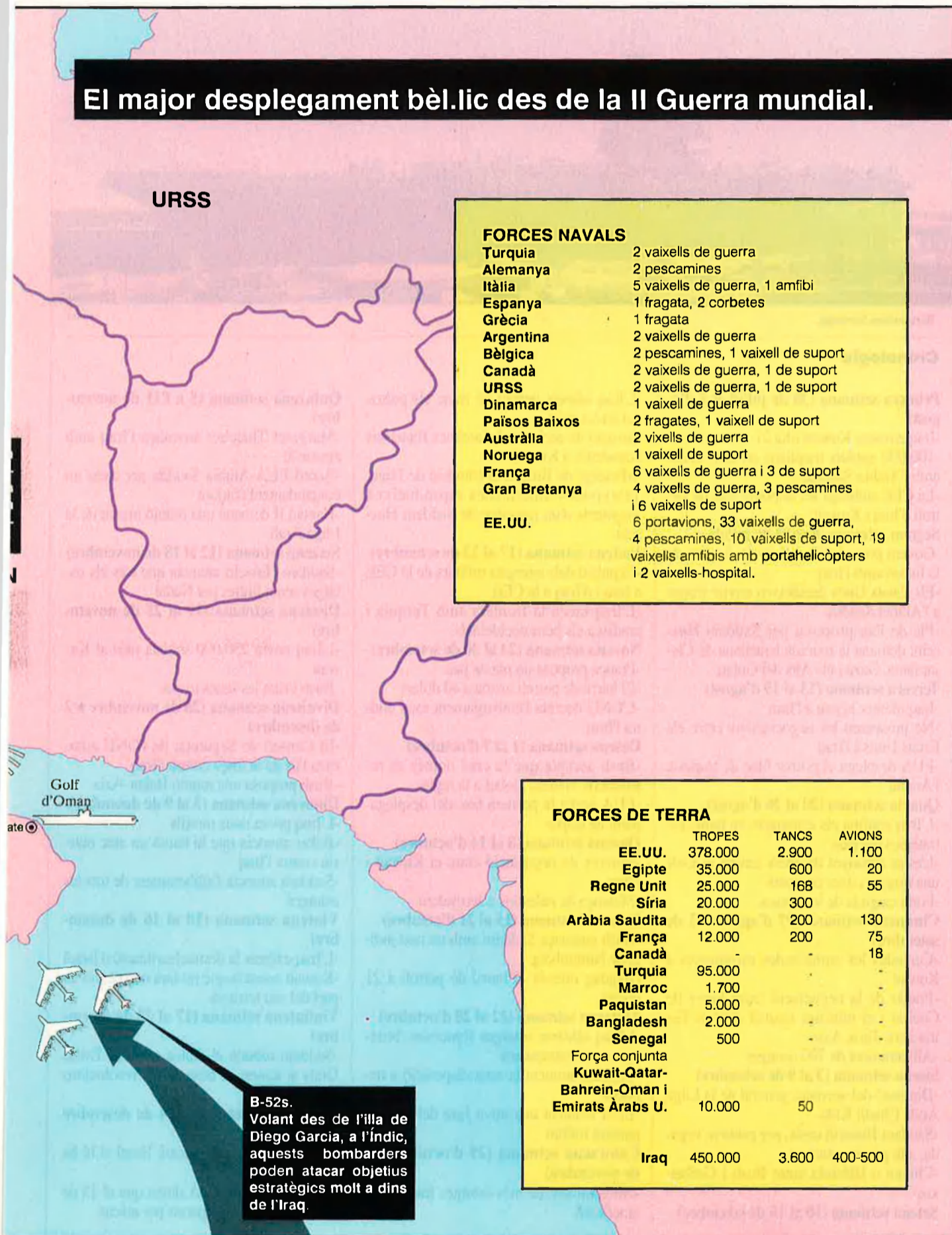
Aquest dossier ha estat concebut per

Vicent Partal, tenint com a base informacions aparegudes en diversos mitjans de comunicació i revistes especialitzades. La realització dels mapes i gràfics ha estat de **Josep Alonso** i **Salva Llosà**. I l'elaboració del qüestionari i les respostes ha anat a càrrec de **Lourdes Toledo** i **Daniel Hermosilla**.

El major desplegament bèl·lic des de la II Guerra mundial.

FORCES NAVALS

Turquia	2 vaixells de guerra
Alemanya	2 pescamines
Itàlia	5 vaixells de guerra, 1 amfibi
Espanya	1 fragata, 2 corbetes
Grècia	1 fragata
Argentina	2 vaixells de guerra
Bèlgica	2 pescamines, 1 vaixell de suport
Canadà	2 vaixells de guerra, 1 de suport
URSS	2 vaixells de guerra, 1 de suport
Dinamarca	1 vaixell de guerra
Països Baixos	2 fragates, 1 vaixell de suport
Austràlia	2 vaixells de guerra
Noruega	1 vaixell de suport
França	6 vaixells de guerra i 3 de suport
Gran Bretanya	4 vaixells de guerra, 3 pescamines i 6 vaixells de suport
EE.UU.	6 portavions, 33 vaixells de guerra, 4 pescamines, 10 vaixells de suport, 19 vaixells amfibis amb portahelicòpters i 2 vaixells-hospital.

FORCES DE TERRA

	TROPES	TANCOS	AVIONS
EE.UU.	378.000	2.900	1.100
Egipte	35.000	600	20
Regne Unit	25.000	168	55
Síria	20.000	300	-
Aràbia Saudita	20.000	200	130
França	12.000	200	75
Canadà	-	-	18
Turquia	95.000	-	-
Marroc	1.700	-	-
Paquistan	5.000	-	-
Bangladesh	2.000	-	-
Senegal	500	-	-
Força conjunta Kuwait-Qatar-Bahreïn-Oman i Emirats Àrabs U.	10.000	50	-
Iraq	450.000	3.600	400-500

B-52s.
Volant des de l'illa de Diego Garcia, a l'Índic, aquests bombarders poden atacar objectius estratègics molt a dins de l'Iraq.

Portaavions Saratoga.

ARXIU

Cronologia

Primera setmana (30 de juliol al 5 d'agost)

- Iraq envaeix Kuwait (dia 2)
- 100.000 soldats iraquians en la frontera amb l'Aràbia Saudita
- La CEE embarga les importacions de petroli d'Iraq i Kuwait

Segona setmana (6 al 12 de juliol)

- Govern provisional al Kuwait. Anunci de la fússió amb l'Iraq
- Els Estats Units decideixen enviar tropes a l'Aràbia Saudita
- Pla de Pau proposat per Saddam Hussein: demana la retirada israeliana de Cisjordània, Gaza i els Alts del Golan

Tercera setmana (13 al 19 d'agost)

- Iraq ofereix la pau a l'Iran
- No prosperen les negociacions entre els Estats Units i l'Iraq
- EUA desplega el primer bloc de tropes a l'Aràbia

Quarta setmana (20 al 26 d'agost)

- L'Iraq confina els estrangers en punts estratègics del país
- L'estat espanyol decideix enviar al Golf una fragata i dues corbetes
- Força caiguda de les borses

Cinquena setmana (27 d'agost al 2 de setembre)

- Cercades les ambaixades estrangeres a Kuwait
- Fracàs de la negociació entre Pérez de Cuéllar i el ministre iraquí d'Afers Estrangers, Tarik Aziz
- Alliberament de 700 ostatges

Sisena setmana (3 al 9 de setembre)

- Dimissió del secretari general de la Lliga Àrab, Chadli Klibi
- Saddam Hussein crida, per primera vegada, a la guerra santa
- Cimera a Hèlsinki entre Bush i Gorbtxov

Setena setmana (10 al 16 de setembre)

- L'Iraq ofereix petroli de franc als països del tercer món
- Invasió de recintes diplomàtics francesos i candencs a Kuwait
- Missatge de Bush a la televisió de l'Iraq. Televisions americanes reproduïxen fragments d'un missatge de Saddam Hussein

Vuitena setmana (17 al 23 de setembre)

- Expulsió dels agregats militars de la CEE a Iraq i d'Iraq a la CEE
- L'Iraq tanca la frontera amb Turquia i confisca els béns occidentals

Novena setmana (24 al 30 de setembre)

- França proposa un pla de pau
- El barril de petroli arriba a 40 dòlars
- L'ONU decreta l'embargament total contra l'Iraq

Desena setmana (1 al 7 d'octubre)

- Bush accepta que la crisi només es resoldrà de manera global a la regió
- EUA acaba la primera fase del desplegament de tropes

Onzena setmana (8 al 14 d'octubre)

- Rumors de negociació entre el Kuwait i l'Iraq
- Matança de palestins a Jerusalem

Dotzena setmana (15 al 21 d'octubre)

- Bush amenaça Saddam amb un nou judici de Nüremberg
- Bagdag ofereix el barril de petroli a 21 dòlars

Tretzena setmana (22 al 28 d'octubre)

- L'Iraq allibera ostatges francesos, britànics i nord-americans
- Saddam anuncia la seua disposició a negociar
- EUA anuncia una nova fase del desplegament militar

Catorzena setmana (29 d'octubre a 4 de novembre)

- Alliberament de més ostatges francesos i americans

Quinzena setmana (5 a l'11 de novembre)

- Margaret Thatcher amenaça l'Iraq amb envair-lo
- Acord EUA-Aràbia Saudita per crear un comandament conjunt
- Hassan II demana una reunió urgent de la Lliga Àrab

Setzena setmana (12 al 18 de novembre)

- Saddam Hussein anuncia que tots els ostatges seran lliures per Nadal

Disetena setmana (19 al 25 de novembre)

- L'Iraq envia 250.000 soldats més al Kuwait
- Bush visita les seues tropes

Divuitena setmana (26 de novembre a 2 de desembre)

- El Consell de Seguretat de l'ONU autoritza l'ús de la força contra l'Iraq
- Bush proposa una reunió Baker-Aziz

Dinovena setmana (3 al 9 de desembre)

- L'Iraq prova nous míssils
- Baker anuncia que hi haurà un atac massiu contra l'Iraq
- Saddam anuncia l'alliberament de tots els ostatges

Vintena setmana (10 al 16 de desembre)

- L'Iraq exigeix la desnuclearització d'Israel
- Kuwait anuncia que no farà cap cessió de part del seu territori

Vintiuena setmana (17 al 23 de desembre)

- Saddam rebutja el diàleg amb els Estats Units si aquest es basa en les resolucions de l'ONU

Vintidosena setmana (24 de desembre al 30 de gener)

- L'Iraq anuncia que atacarà Israel si hi ha guerra
- Els militars dels EUA diuen que el 15 de gener no estaran preparats per atacar.

Les armes de la guerra

F-16 (A/B)
 Caça-bombardier
 Origen: EUA
 (General Dynamics)
 Ràdio: 2.100 km
 Velocitat: 2.170 km/h
 Armes: míssils AIM 9L Sidewinder, 445 kg de bombes, F-11: bombardier d'atac
 Origen: EUA (General Dynamic)
 Ràdio: 5.100 km
 Velocitat: 2.335 km/h
 Armes: 14.300 kg de bombes

Còndor-Radr 2000
 Origen: Egipte, Iraq, Argentina
 Càrrega: Càrrega 500 kg
 Abast: 800 km

SS-12 Scalboard
 Origen: URSS
 Càrrega: 1.000 kg
 Abast: 1.230 km

Al-Abbas (Sud B)
 Origen: Iraq
 Càrrega: es desconeix
 Abast: 900 km

Míssil balístic

Mig 29, Caça de superioritat aèria
 Origen: URSS
 Ràdio: 1.150 km
 Velocitat: 2.335 km/h
 Armament: míssils aire-aire AA-10 i AA-11, Canó de 30 mm.

T-72 Carro de combat
 Origen: URSS
 Autonomia: 500 km/h
 Càrrega: Canó 125 mm, Metralladora 7,62 mm i metralladora antiària 12,7 mm.

CCS-2 Míssil balístic
 Origen: la Xina
 Abast: 2.500-3.000 km
 Càrrega: 2.000 kg

F-15 (C i D) Avió de combat, Caça de superioritat aèria i atac.
 Origen: EUA (Mc Donnell Douglas)
 Abast: 4.600 km
 Velocitat: 2.660 km/h
 Armes: míssils aire-aire AIM 7F Sparrow i AIM 9L Sidewinder, 7.250 kg de bombes

M-60 A3, Carro de combat
 Origen: EUA
 Autonomia: 500 km
 Velocitat: 48 km/h
 Càrrega: Canó 105 mm, Metralladora 7,62 mm i metralladora antiària 12,7 mm

E-3A (Awacs)
 Sistema de control i alerta aèria
 Origen: EUA
 Plataforma: Boeing 707
 Equips: radar per a detecció de vols a baixa cota, sistema de guerra electrònica, processament de dades i comunicacions amb caces i bases a terra per a la direcció de la batalla aèria.

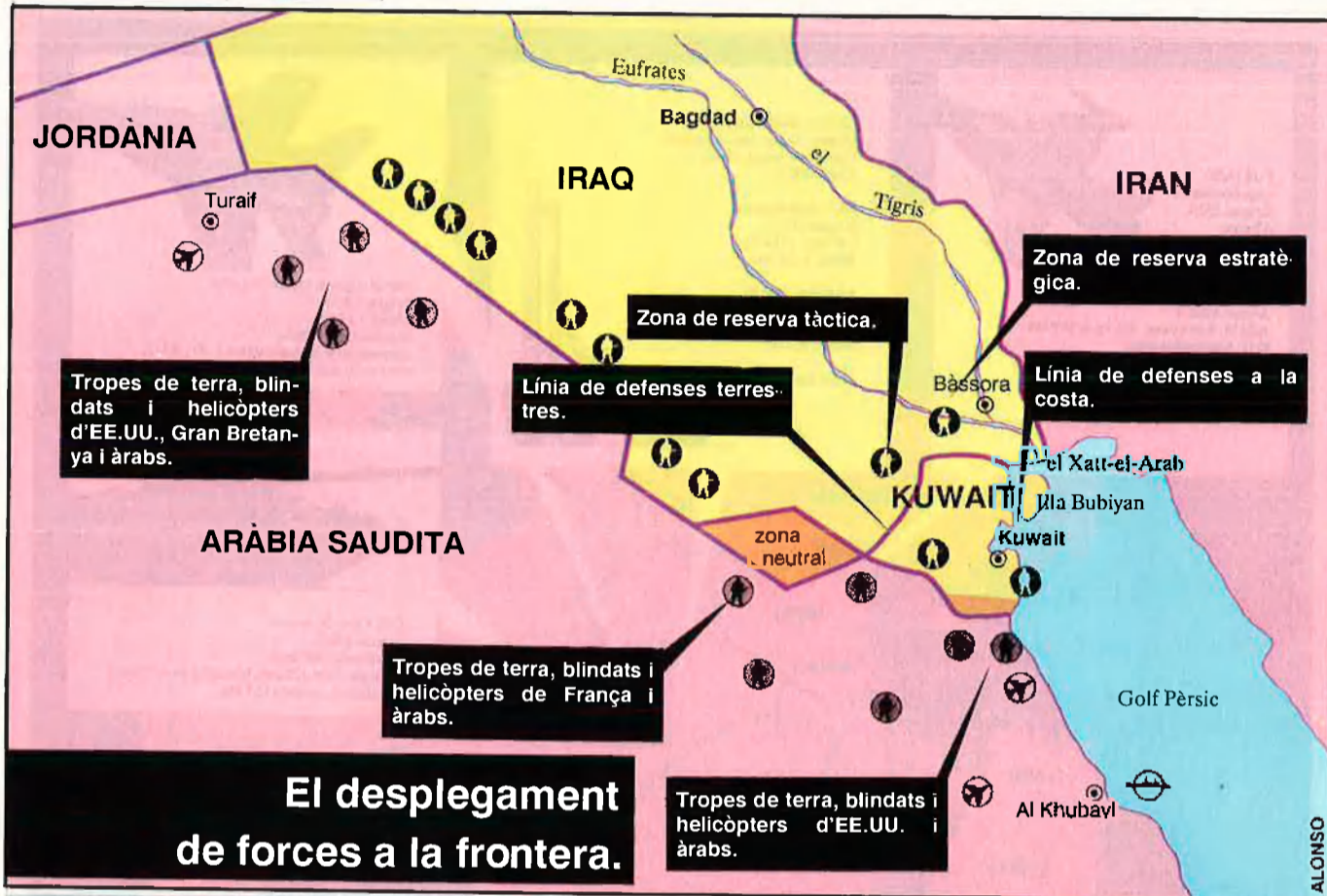

Independence (EUA, 1958)
 Portaavions classe Forrestal
 Propulsió: convencional
 Tripulació: 5.250 homes
 Aviació embarcada: 20 F-14 Tomcat, 20 F-A18, 24 A-6, 10 S-3/AB, 4 E-2C i 6 helicòpters Sea King.

Eisenhower (EUA, 1975) Portaavions classe Nimitz
 Propulsió: nuclear
 Tripulació: 6.000 homes
 Desplaçament: 73.000 tn
 Aviació embarcada: 20 F-14 Tomcat, 20 F-A18, 26 A-6, 10 S-3/AB, 5E-2C i 6 helicòpters Sea King.

El desplegament de forces a la frontera.

ALONSO

Vista aèria

Posicions dels tancs

Carretera de nova construcció

FOSAR ANTITANC

MUR DE FIL D'ARAM

Camp mines

Mur de fil d'aram

Camp de mines

Barrera de sorra

Defensa en profunditat
 Aplicant les lliçons de la guerra Iran-Iraq, les tropes iraquianes han construït al Kuwait defenses fortificades, rere les quals han apostat els seus tancs més vells, que seran usats gairebé com si foren canons.

Tancs enfonçats
 Els tancs iraquians poden ser col·locats ràpidament al darrere d'uns murs de sorra que els proporcionen una protecció substancial contra el foc enemic.

Enquesta

¿Creu que hi haurà guerra?, ¿creu que podria evitar-se? Si hi haguera, ¿com creu que seria?

Manuel Vázquez Montalbán: Si hi haurà guerra o no, no ho sap ni el mateix Felipe González, tot està preparat perquè n'hi hagi, s'ha fet un gran desplegament militar. Si després de tot açò tornen a casa sense haver fet la guerra el que sí que faran és un ridícul universal. Al cap i a la fi el que es volia era el control de la zona per part de les forces americanes i això ja ho han aconseguit.

Pel que fa al tipus de guerra jo hi veig dues guerres diferents; una, al mateix golf Pèrsic i de curta duració, amb no molt de desgast, una guerra ràpida que no duri massa. No hi podrà donar-se un canvi operatiu internacional. L'exèrcit occidental no hi interviendria en aquest cas. Un altre tipus de guerra seria un terrorisme internacional islàmic, on interviendrien molts països, a tot arreu del món. Seria la guerra de grups islàmics amb independència del país d'on vinguin. Grups d'acció terrorista que atemptarien als aeroports, a les estacions i aquesta mena de llocs, com ja han fet en diverses ocasions.

Una manera d'evitar aquest conflicte bèl·lic seria reduir-lo i arribar a un acord per part de i per a tot l'Orient Mitjà, aprofitar l'ocasió i resoldre de pas tots els problemes d'aquesta zona. Caldria també fer un replantejament de l'estratègia occidental des de l'any 20, estudiar quin és el paper d'Israel i que complís el seu compromís amb les Nacions Unides. Hi hauria, potser, una solució regional. Un acord entre ells, pel que fa a les seves aspiracions. Seria el més raonable des d'un començament. Ara ja hi ha tants interessos embolicats que es fa impossible destruir aquesta macropolítica.

Antoni Roig: Sí hi haurà guerra. Tot fa pensar que a partir del quinze de febrer hi haurà guerra.

Els nord-americans l'han de fer curta i contundent, perquè la societat americana no accepta moltes pèrdues humanes com va ocórrer al Vietnam.

Es podria evitar si el president iraquí, Saddam Hussein, cedeix en les seues postures i els Estats Units flexibiliza la seua posició. A més, els àrabs no permeten una retirada de Saddam Hussein ni tampoc el que perda. Aquesta pèrdua podria significar, fins i tot, la mort de Saddam Hussein. A més, els EUA es juguen, en aquest conflicte, la seua supremacia mundial. Hus-

Els soldats es preparen per a la guerra bacteriològica.

ARXIU

sein és l'únic que pot efectuar les primeres iniciatives amb vista a donar una solució a aquest conflicte.

Lluís Foix: Tot fa pensar que ens dirigim cap a un conflicte militar. Ara bé, tot depèn que Saddam Hussein es retire de Kuwait. Amb el desplegament militar tan gran que s'ha efectuat, si Saddam Hussein no se'n va de Kuwait, tot fa pensar que sí es produirà.

La guerra es desenvoluparà amb un desgast humà molt gran durant els primers dies, intentant resoldre el conflicte ràpidament. L'aviació serà decisiva i, per tant, també les armes aèries. No serà tant decisiva la força humana. A més, cal destacar que si Israel és atacat, contraatacarà, i hi ha que veure que aquest país té la bomba atòmica en el seu poder.

A través de la negociació i d'acords diplomàtics. Però, si no hi ha una intenció de Saddam Hussein d'evitar-la, no es podrà fer res. Encara hi és temps. En aquests dies augmentaran els contactes diplomàtics i és possible que abans del dia quinze es produiria un canvi espectacular en el curs d'aquest conflicte.

Fabià Estapé: Sí, ineludiblement.

Serà ràpida i de destrucció massiva.

Només si Saddam Hussein es retira el dia quinze de Kuwait.

Javier Sádaba: Desgraciadament sí haurà guerra. El desplegament americà, el recolzament posterior europeu i el potencial d'Israel, que es veu seriosament amenaçat, fan encara més factible el conflicte.

Malgrat altres opinions que s'han produït, no crec que siga una guerra curta, perquè es produirà una reacció forta dels països àrabs i del propi Iraq. Serà un conflicte intermitent i no finalitzat.

Convocant immediatament una conferència de pau o simplement posar en funcionament altres propostes ja exposades per alguns països àrabs, com són demanar la retirada de Kuwait per part d'Iraq i tractar, dins de l'àmbit de l'ONU, el problema palestí i altres problemes de la zona.

Ricard Pérez Casado: Confie que no hi haurà guerra, que s'imposarà la raó i el seny. És també el meu desig.

Si hi ha serà terrible perquè no afectarà només el Golf. L'ús d'armes químiques o nuclears té efectes sobre l'espai immediat, però també sobre punts més allunyats, com també efectes sovint irreversibles sobre el medi natural. Refer-se'n costarà molt i el preu l'haurà de pagar el Tercer Món, Europa i el Japó, per aquest ordre, que no s'oblidi.

L'únic camí és negociar, incloent-hi el conjunt de problemes de la regió, començant per Palestina i acabant a Kuwait: no es poden desllindar les causes i els efectes. La Conferència de Pau de l'Orient pròxim és l'únic instrument d'esperança que podem tenir i sembla que no va per bon camí.

Vicenç Fisas: " No ho sé. Podria fer-ne una anàlisi molt completa o no dir res; n'he reflexionat molt i la resposta que hi he trobat és de dubte.

Podria evitar-se, clar que sí, estic absolutament convençut que la pau és possible i si hi ha guerra és perquè es vol així.

Antoni Castel: No hi haurà guerra, perquè penso que s'acabarà negociant de forma honorable per a Saddam Hussein, és a dir, que pugui mantenir el poder, que no cause malestar en l'exèrcit i també de manera que no cause temor a la zona.